

พฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

BEHAVIOR AND PROBLEMS OF INTERNET ACCESSING AMONG UNDERGRADUATE
STUDENTS AT BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY

ชเนตตี สยนานนท์ สุชาดา สุธรรมรักษ์ และอรรณพ โพธิสุข
Chanettee Sayananon, Suchada Suthummaraksa, and Annop Phothisuk

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2) เปรียบเทียบพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ศึกษาระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 4) เปรียบเทียบระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน
4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
5. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

The research aimed 1) to study the internet behavior of undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University 2) to compare the internet behavior of undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University according to gender, level of education, faculty, and learning achievement, 3) to study the level of internet problems of undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University, and 4) to compare the level of internet problems of undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University according to gender, level of education, faculty, and learning achievement. The sample used in this study included 400 students who studied in level 1-4 and above in second semester of academic year 2011. The tool used to collect data was a questionnaire. The statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean and standard deviation. Hypotheses were tested by t-test and one way ANOVA.

The findings revealed as follows:

1. The undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University had the internet behavior at a high level in overall and each aspect.
2. The students with different gender and level of education did not have different internet behavior in overall and each aspect.
3. The students with different faculty and learning achievement had different internet behavior in overall aspect.
4. The undergraduate students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University had the internet problems at a moderate level in overall and each aspect.
5. The students with different gender had different internet problems in overall aspects at the .05 of statistical significance.
6. The students with different level of education, faculty, and learning achievement did not have different internet problems in overall aspects.

คำสำคัญ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ต

ความสำคัญของปัญหา

ข้อมูลข่าวสารนับเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งสำหรับการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนข้อมูลด้านธุรกิจ การปฏิบัติงานในองค์กร ภาครัฐ หรือแม้กระทั่งด้านการศึกษา

อินเทอร์เน็ตได้แทรกซึมเข้าไปทุกภาคส่วนของสังคม และเข้ามามีส่วนสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ (กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2547) จากสภาพทั่วไปของการใช้อินเทอร์เน็ตตามที่กล่าวมา เห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทต่อการใช้งานในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของประเทศจากวัตถุประสงค์เริ่มต้นของการพัฒนาอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ทางการศึกษานั้นทำให้สถาบันการศึกษาโดยส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ใช้ในการเรียนการสอนและให้บริการ โดยรูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ อินเทอร์เน็ตได้สร้างสังคมใหม่ในการเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียน (บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2543) นอกจากนั้นอินเทอร์เน็ตไม่ได้จำกัดอยู่ในสถานศึกษาเท่านั้น มีการบริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์ เช่นร้านอินเทอร์เน็ต คาเฟ่ ซึ่งร้านดังกล่าวส่วนใหญ่ จะตั้งอยู่ในบริเวณใกล้สถานศึกษา หรือในชุมชนเพื่อให้บริการนักเรียน นักศึกษาและบุคคลทั่วไปมาใช้บริการรวมถึงปัจจุบันราคาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีราคาไม่สูงมากทำให้สามารถจัดซื้อไปใช้ส่วนตัวที่บ้าน ดังนั้น นักศึกษาจึงใช้อินเทอร์เน็ตได้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนคลังข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต งานวิจัย บริการวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปรับปรุงและถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพครู เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนหลายระดับชั้น อนึ่ง ปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยสามารถใช้งานได้ง่ายขึ้นไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงการใช้งานจากเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น อุปกรณ์พกพาเช่น โทรศัพท์มือถือ ยังสามารถทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ง่ายต่อการใช้งาน ทำให้นักศึกษามักใช้อินเทอร์เน็ตในด้านบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในเรื่องการสนทนาออนไลน์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือติดต่อระหว่างเพื่อน แต่การใช้งานเพื่อการศึกษาขึ้นส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะเวลาเรียนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น เช่น ใช้บริการที่ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด เพื่อค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียน หรือทำรายงาน บางส่วนสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้อย่างไม่มีปัญหาเนื่องจากมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่บ้าน แต่นักศึกษาบางส่วนที่จำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตของทางมหาวิทยาลัยมักมีปัญหาในการใช้งานเนื่องจากไม่ได้รับความสะดวกจากความไม่พร้อมของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย หรือบางครั้งขาดทักษะในการใช้งานเนื่องจากไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ในส่วนปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา นอกจากนั้น (วันวิสา สันตะนาโท, 2553) ให้ข้อมูลว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานนักศึกษามีหลายกรณี เช่น ปัญหาไวรัสจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งาน ปัญหาจากโปรแกรมบราวเซอร์ที่ไม่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ ความซ้ำของการสื่อสารในการรับส่งข้อมูล หรือการส่งอีเมลแล้วอาจารย์ไม่ได้รับ ทั้งหมดล้วนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

จากสภาพการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการบริการอินเทอร์เน็ตของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในเชิงบวก ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันหรือไม่
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันหรือไม่
3. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 30,356 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 400 คน ที่ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีของยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha=0.05$) จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีคณะวิชาที่ศึกษาเป็นระดับชั้น (Strata) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เกี่ยวกับพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของศิริณี ลิ้มปิติลาทอง (2548) และพัชรีไชยฤกษ์ (2545) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert, 1932)

3.2 สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชาที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา 3 ด้านคือ ด้านการศึกษา ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านความบันเทิง ทั้งหมด 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ ไลเคิร์ต (Likert, 1932)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ออกความเห็นในการปรับปรุงแก้ไขและพิจารณาครอบคลุมในด้านเนื้อหาตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.87 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอต่อประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนอีกครั้ง ก่อนนำแบบทดสอบไปทดลองใช้

3.6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาจำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 27 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) โดยคัดเลือกข้อคำถามอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไปมาใช้เป็นแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

3.7 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามแบบของครอนบาค (Cronbach, 1990) แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมเก็บข้อมูลด้วยตนเอง นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และศึกษาระดับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ ใช้สถิติทดสอบที ส่วนตัวแปร ระดับชั้นปี คณะวิชาที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสารสูงกว่า จากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่พบว่าแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่พบว่าแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้

อินเทอร์เน็ต ในด้านการศึกษา และด้านความบันเทิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส่วนด้านการติดต่อสื่อสารไม่พบว่าแตกต่างกัน

6. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีปัญหาการใช้ อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

7. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน คณะต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมและรายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ ในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการศึกษา พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูผลการเรียน เพื่อดาว์น โหลดข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งใช้ค้นหาข้อมูลอ้างอิงใน การทำรายงาน หรือแทนการค้นหาข้อมูลจากห้องสมุด รวมทั้งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียน ในชั้นเรียน ตลอดจนค้นหาข้อมูลจากระบบห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตยังทำให้นักศึกษามีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ความตื่นเต้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ หลากหลายจากสภาพความเป็นจริงของโลกและสามารถค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้าน การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก ศิริโต (2539) ที่กล่าวว่า รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า เนื่องจากการนำเอาอินเทอร์เน็ต มาใช้ทางการศึกษานอกเหนือจากการค้นคว้าหาข้อมูลทางการศึกษา แต่เป็นการนำเอาอินเทอร์เน็ตมา ใช้สนับสนุนทางการศึกษา รูปแบบที่พบเห็นในปัจจุบันคือ การสมัครเรียน ตรวจสอบผล การศึกษา ลงทะเบียน การแจ้งข้อมูลทางการศึกษาอื่น ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก ต่อการเรียนการสอนเพราะเป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากร

1.2 ด้านการติดต่อสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้การติดต่อสื่อสาร เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้ ทำให้นักศึกษามีความสนใจและใช้อินเทอร์เน็ตส่งคอมอนไลน์ในการติดต่อกับเพื่อน รวมทั้งมีการใช้ อีเมลเพื่อรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาและเว็บไซต์แหล่งความรู้ต่าง ๆ หรือใช้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย นอกจากนี้นักศึกษายังมีการใช้บริการเว็บบอร์ดต่าง ๆ ในการตั้งกระทู้ต่าง ๆ ที่สนใจ เพื่อแลกเปลี่ยนหรือแสดงความคิดเห็น ตลอดจนใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อกับอาจารย์เพื่อส่ง การบ้าน รายงาน ปริญญานิพนธ์ ในรูปแฟ้มข้อมูล ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิสา เหลืองสมบูรณ์ (2537) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่า การบริการที่ใช้มากที่สุดคือ บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาการโอนย้ายแฟ้มข้อมูล การสนทนาผ่านระบบเครือข่าย การใช้เครื่องระยะไกล และการบริการข่าวสาร ตามลำดับ

1.3 ด้านความบันเทิง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถที่จะค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้มากไม่ว่าจะเป็นเพลง หนัง หรือข้อมูลแพชั่น ตลอดจนดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความบันเทิงได้มากมาย ทำให้นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงมากกว่าการศึกษา หรือการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฟังเพลงออนไลน์ ดูภาพยนตร์หรือคลิปวีดีโอ รวมทั้งใช้ดาวน์โหลด ภาพ เพลง หรือภาพยนตร์ เพื่อแบ่งปันในกลุ่มเพื่อน ตลอดจนใช้อินเทอร์เน็ตในการพูดคุยกับเพื่อนที่สนใจในเรื่องบันเทิง และใช้เพื่อหาข้อมูลด้านกิจกรรมสันทนาการที่ชื่นชอบ นอกจากนี้นักศึกษายังใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมส์ออนไลน์ และใช้หาข้อมูลเรื่องแฟชั่นเสื้อผ้า การแต่งกาย และติดตามหรืออ่านข่าวสารบันเทิง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านความบันเทิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย นำประเสริฐชัย (2543) ที่กล่าวว่า การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงถือเป็นกิจกรรมอีกประเภทหนึ่งบนอินเทอร์เน็ตที่เป็นที่นิยมของทุกเพศทุกวัย ถือเป็นารับข้อมูลข่าวสารด้านบันเทิง ในการพักผ่อนหย่อนใจ

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักศึกษาไม่ว่าทั้งชายและหญิงต่างย่อมมีความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาความรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ในสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ในการเรียนรู้ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาชายหรือหญิง ก็ย่อมต้องการเรียนรู้ถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่เหมือนกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนารัตน์ สุวรรณวารี (2543) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมและจริยธรรมด้านการเอื้อประโยชน์ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ อยู่ในระดับน้อย นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและการติดต่อสื่อสาร นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า อีกประการหนึ่งคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษา จึงต้องตั้งใจและขยันเรียนให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องทำรายงาน หรือปฏิญานิพนธ์

หรือหาความรู้เกี่ยวกับวิชาที่ตนเองเรียน ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารถือเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อส่งการบ้าน รายงาน หรือถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน ตลอดจนใช้อีเมลเพื่อรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษา และข้อมูลต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์น้อยกว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่คณะต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวม และด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเพราะในแต่ละวิชาเอกของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีรายวิชาที่มีความจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลทางการศึกษา นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ หรือเพื่อน หากมีข้อสงสัย หรือไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเรียน ตลอดจนใช้อีเมลเพื่อรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษา และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทราบความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ในขณะที่งานวิจัยของพัชรา คะประสิทธิ์ (2546) ที่ได้ทำการศึกษากาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มวิชาที่ต่างกัน มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวม ด้านการศึกษา และด้านความบันเทิงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นผู้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในเรื่องการศึกษามากกว่าการทำกิจกรรมอื่น เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนเป็นสำคัญ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้นในการไขว่คว้าหาความรู้ จึงอาจทำให้มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางด้านการศึกษา เช่น การค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการบ้าน รายงาน หรือใช้ค้นหาข้อมูลจากระบบห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย และต่างประเทศมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัชชา สันติรัตน์ (2551) ที่ได้ทำการศึกษากาใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักศึกษามีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ จึงทำให้มีทักษะในการใช้อินเทอร์เน็ต อีกทั้งทางมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีการปรับปรุงระบบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตให้ทันสมัย ทำให้การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เกิดปัญหาขัดข้อง อีกทั้งยังมีการเพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้ ตลอดจนปรับเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ให้ทันสมัย และประมวลผลได้เร็วขึ้น ทำให้ใช้เวลาในการสืบค้นหาข้อมูลได้รวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีคำแนะนำการใช้/ คู่มืออธิบายการใช้บริการอินเทอร์เน็ต มีการระบุวันและเวลาที่เปิดให้ใช้บริการ ระเบียบในการขอใช้อินเทอร์เน็ต และการจองเวลาล่วงหน้าเพื่อใช้บริการไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่เดียวกันก็มีการอัพเดทข้อมูลอยู่ตลอดเวลา ทำให้ข้อมูลที่ปรากฏบน

อินเทอร์เน็ตมีความน่าเชื่อถือ และยังมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม แสงสว่าง และอุณหภูมิในห้องที่ให้บริการให้มีความเหมาะสม ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่มีการให้บริการด้านคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้แก่นิสิต นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

7. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความรู้พื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ตไม่เท่ากัน โดยนักศึกษาชายจะขาดทักษะในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่านักศึกษาหญิง นอกจากนี้ นักศึกษาชายยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูล อีกทั้งนักศึกษาชาย ซึ่งโดยพฤติกรรมแล้วถือเป็นเพศที่กล้าแสดงออก โดยไม่มีการเก็บอารมณ์เหมือนเพศหญิง และเป็นเพศที่มีความใจร้อน คิดเร็วทำเร็ว จึงขาดการวางแผนในการสืบค้นหาข้อมูล ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการสืบค้นหาข้อมูล ตลอดจนนักศึกษาชายไม่ค่อยมีละเอียดถี่ถ้วนเหมือนนักศึกษาหญิง จึงอาจไม่ได้อ่านคำแนะนำการใช้/ คู่มืออธิบายการใช้บริการอินเทอร์เน็ต หรือระเบียบในการใช้อินเทอร์เน็ต และการจองเวลาล่วงหน้าเพื่อใช้บริการ ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาชาย มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุกร พุทธการณย์วงศ์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายมีปัญหา สาเหตุและผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้านสูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

8. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าเพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีการจัดการสอนการใช้อินเทอร์เน็ตขึ้นพื้นฐาน และมีการชี้แจงระเบียบ ตลอดจนวันและเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักศึกษาเมื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จึงทำให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีพื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ต และทราบถึงระเบียบการ และเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ทำให้ไม่เกิดปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสืบค้นหาข้อมูล ระยะเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต และวิธีการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุกร พุทธการณย์วงศ์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนระดับชั้นต่างกันมีปัญหา และสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

9. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิชาต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าเพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้นักศึกษาทุกคณะได้มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย จึงต้องมีการจัดอบรมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาข้อมูล หรือติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายได้ อีกทั้งการเรียนในแต่ละคณะต้องมีการค้นหาข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา คะประสิทธิ์ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มวิชาที่แตกต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

10. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าเพราะนักศึกษาไม่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ ต่างได้รับการฝึกอบรมความรู้ขั้นพื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ต และกฎระเบียบการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีทักษะพื้นฐานการใช้อินเทอร์เน็ต จึงทำให้ไม่มีปัญหาในการสืบค้นหาข้อมูล และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุกร พุทธการณย์วงศ์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการศึกษา ควรกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยอาจจะอบรมเพิ่มเติมเสริมทักษะการใช้อินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น
2. ด้านการติดต่อสื่อสาร ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการสนทนาพูดคุยโต้ตอบผ่าน Web Board ของทางมหาวิทยาลัยระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในเรื่องของเนื้อหาบทเรียน คำถามและข้อสงสัย ตลอดจนให้นักศึกษาร่วมกลุ่มอภิปรายในเนื้อหาที่กำลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านความบันเทิง ควรปรับปรุงเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยการเพิ่มข้อมูลเครือข่ายในด้านวิชาการและความบันเทิงให้มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการใช้ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เช่น ไม่ต้องคลิกผ่านลิงค์หลาย ๆ ลิงค์ หรือลดขั้นตอนการเข้าถึง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของพฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เป็นแรงผลักดันให้มีการพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหา

สาเหตุ และผลกระทบของการสนทนาทางผ่านทางกระดานข่าวหรือกระดานสนทนา (Web Board) เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงพฤติกรรมการใช้กระดานข่าวหรือกระดานสนทนา (Web Board) ของนักศึกษาให้มีการใช้ภาษาหรือการตั้งกระทู้ที่มีเหตุผล ไม่ใช่ความรู้สึก หรือใช้ภาษาที่รุนแรง

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึก เช่น มีการสัมภาษณ์นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2547). รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2547. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- จารุกร พุทธการณย์วงศ์. (2549). การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาริรัตน์ สุวรรณวาริ. (2543). พฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุขภูบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บัลลังค์ โรหิตเสถียร. (2543). การศึกษาการดำเนินงานด้านอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา คะประสิทธิ์. (2546). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรี ไชยฤกษ์. (2545). การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วันวิสา สันตะนาโท. (2553, 27 กรกฎาคม). การสัมภาษณ์โดย **ชเนตติ สยนานนท์**. ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร.
- วลัชชา สันติรัตน์. (2551). การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมปลายโรงเรียนสาธิต **วิเทศศึกษา**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ศิริณี ลิ้มปัสลาทอง. (2548). **พฤติกรรมและปัญหาการสืบค้นข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก คีรีโต. (2539). เครือข่ายใยแมงมุม ส่งเสริมเทคโนโลยี. **วิศวกรรมสาร**. 9(27), 1-11.
- สมชาย นำประเสริฐชัย. (2543). **Inside Internet**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุนิสา เหลืองสมบูรณ์. (2537). **การสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. 4th ed. New York: Harper & Row Publishers.
- Likert, R. A. (1932). Technique of the Measurement of Attitudes. **Archives of Psychology**. 25(140), 1-55.
- Yamane, T. (1973). **Statistical: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper & Row.